

בש"פ 7241/15 - איסר דיכ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7241/15 - ב'

לפני: כבוד הרשמת ליאת בנמלך

המבקש: איסר דיכ

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להארכת מועד

החלטה

1. בפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על גזר דין שניתן בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ביום 5.10.2014. בגזר הדין הושתו על המבקש - אשר הורשע, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות של התפרצות לרכב בכוונה לבצע גניבה, גניבה מרכב, התפרצות לבנין שאינו מקום מגורים או תפילה תוך כדי ביצוע עבירות גניבה וניסיון שוד בנסיבות מחמירות - חמש שנות מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר מותנה של שמונה חדשים (במצטבר) והוטלו עליו עונשי מאסר מותנים.

הבקשה הוגשה ביום 26.10.2015, למעלה משנה לאחר מועד גזר הדין, אשר ניתן במעמד הצדדים. בבקשה טוען המבקש כי לא היו בידיו "האמצעים והיכולת" להגיש את הערעור וכי נוכח חומרת גזר הדין מתבקשת ארכה ומינוי סנגור ציבורי.

2. עיינתי בחומר שבתיק ושקלתי בדבר, ומבלי שנעלמו מעיני מהות ההליך שהגשתו מתבקשת, העובדה שהמבקש

עמוד 1

אינו מיוצג ואמת המידה אשר על פיה נבחנות בקשות למתן ארכה להגשת הליך ערעור על פסק דין פלילי - "טעם ממשי המניח את הדעת" - סבורני כי אין מקום להיעתר לבקשה.

המבקש פנה לבית המשפט באיחור ניכר עד מאוד - כשנה לאחר מועד גזר הדין. המבקש אינו טוען בבקשה כי לא ידוע היה לו כי באפשרותו להשיג על גזר הדין או מה פרק הזמן שהיה נתון לו לשם כך (ויצוין כי בסיפה לגזר הדין אשר ניתן במעמד הצדדים צוין כי נתונה לו זכות ערעור בתוך 45 ימים), ולא צוין על ידו, ולו ברמז, מדוע לא פנה לבית המשפט בבקשת ארכה ובבקשה למינוי סנגור טרם שחלף המועד להגשת הערעור או לפחות במועד הסמוך לכך. עוד יש לציין כי המבקש היה מיוצג בערכאה קמא, ובנוסף לכך כי בדיקה באתר "נט המשפט" העלתה כי ביום 25.3.2015 פנה באמצעות עורך-דין המייצגו בהליך אחר בבקשה בנוגע להעברת סכום כספי שהפקיד במסגרת הליכי המעצר שנלוו להליך דנן. בנתון זה יש כדי להגדיל את התהיה בנוגע להתנהלות המבקש, אשר בחר שלא להגיש כל בקשה ביחס להשגה על גזר הדין תקופה ממושכת של כשנה, בין בעצמו, בין באמצעות בא-כוחו בערכאה קמא, ובין באמצעות בא-כוחו בהליך אחר. יצוין בהקשר זה כי טענת המבקש לפיה לא היו בידיו אמצעים שאיפשרו לו את הגשת הערעור נטענה גם היא ללא כל פירוט ותיעוד, ובתוך כך לא הובהר מדוע לא היה באפשרותו לשכור עורך דין שייצגו כפי שעשה בהליך קמא ובהליך הנוסף המצוין לעיל.

לבסוף אציין כי המבקש, המעוניין כאמור להשיג על גזר הדין לאחר שהודה במיוחס לו, לא ציין כל נימוק המצדיק להתערב בעונש שהושת עליו, וממילא אין בפניי בסיס על פיו ניתן לקבוע כי סיכויי ההליך מצדיקים מתן ארכה.

בשל משקלם המצטבר של כל הטעמים המפורטים לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ח' בכסלו התשע"ו (20.11.2015).

ליאת בנמלך
ר ש מ ת